

Publicerad 2016-02-15 02:01 av mögel

jag hoppas det här är det sämsta jag någonsin kommer skriva

En dystopisk realism eller en realistisk dystopi?

jag tänker så mycket på
domedagen
jag har blivit besatt av den
den bor i mig och växer
och växer och växer för
för varje jävla dag jag lever
kommer den närmare

det är inte dystopidrommar,
det är vanlig jävla sanning:
varje dag
är vi en dag närmare döden

en dag blir vi gamla
en dag tar vi slut
en dag dör vi,
det som är vi dör älskling
och jag kan skrika och skrika och gråta
jag kan hålla dig vaken hela nätterna
men

vi kommer likt förbannat
dö
ändå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mögel med Poeter.se id #43494 innehar upphovsrätten